

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített kilencedik tanács)

2019. június 19.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Három párhuzamos sávot ábrázoló európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen törlési ok – A használat révén megszerzett megkülönböztető képesség hiánya – A 207/2009/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 59. cikkének (2) bekezdése) – Figyelembe nem vehető használati alak – A védjegy lajstromozott alakjától eltérő, nem elhanyagolható eltéréseket tartalmazó alak – A színséma megfordítása”

A T-307/17. sz. ügyben,

az **adidas AG** (székhelye: Herzogenaurach [Németország], képviselik: I. Fowler és I. Junkar solicitors)

felperesnek,

támogatja:

a **Marques** (székhelye: Leicester [Egyesült Királyság], képviseli: M. Treis ügyvéd)

beavatkozó fél,

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: M. Rajh és H. O'Neill, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Shoe Branding Europe BVBA** (székhelye: Oudenaarde [Belgium], képviseli: J. Løje ügyvéd),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Shoe Branding Europe és az adidas közötti törlési eljárással kapcsolatban 2017. március 7-én hozott határozata (R 1515/2016-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk (előadó) és C. Mac Eochaidh bírák,

hivatalvezető: E. Hendrix tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2017. május 18-án benyújtott keresetlevélre,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2017. augusztus 10-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2017. július 12-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2017. december 5-i végzésre, amely megengedte a Marques-nak, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon,

tekintettel a Marques-nak a Törvényszék Hivatalához 2018. január 22-én benyújtott beavatkozási beadványára,

tekintettel a felperesnek a Törvényszék Hivatalához 2018. február 19-én benyújtott észrevételeire,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2018. február 28-án benyújtott észrevételeire,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2018. február 28-án benyújtott észrevételeire,

tekintettel a 2019. január 24-i tárgyalásra,

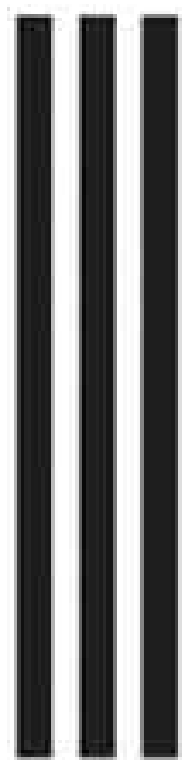
meghozta a következő

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 2013. december 18-án a felperes, az adidas AG, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i, módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) [helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.)] alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

- 2 A lajstromoztatni kért védjegy ábrája a következő volt:

- 3 A védjegybejelentési kérelemben a védjegyet ábrás védjegyként jelölték meg, és a következő szöveges leírást adták hozzá:
- „A védjegy három párhuzamos, egymástól egyenlő távolságra lévő, egyenlő szélességű sávból áll, amelyek bármilyen irányban felvihetők a termékre.”
- 4 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, a következő leírással: „Ruházati cikkek; lábbelik; kalapárúk”.
- 5 A védjegyet 2014. május 21-én, 12442166. számon lajstromozták.
- 6 2014. december 16-án a beavatkozó Shoe Branding Europe BVBA törlési kérelmet nyújtott be a szóban forgó védjeggyel szemben, a 207/2009 rendeletnek a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendeletnek a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja] alapján.
- 7 2016. június 30-án a törlési osztály helyt adott a beavatkozó által benyújtott törlési kérelemnek, azzal az indokkal, hogy a szóban forgó védjegy nem rendelkezett semmiféle – sem önmagában vett, sem használat révén megszerzett – megkülönböztető képességgel.
- 8 2016. augusztus 18-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen. E fellebbezésben a felperes nem vitatta a szóban forgó védjegy önmagában vett megkülönböztető képességének hiányát, viszont azt állította, hogy e védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikkének

(3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 59. cikkének (2) bekezdése) értelmében véve a használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

- 9 2017. március 7-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.
- 10 A fellebbezési tanács először úgy nyilatkozott, hogy a szóban forgó védjegyet érvényesen lajstromozták ábrás védjegyként (a megtámadott határozat 20. pontja). Később megerősítette a törlési osztály azon értékelését, amely szerint e védjegy nem rendelkezett önmagában vett megkülönböztető képességgel (a megtámadott határozat 22. pontja). Végül megvizsgálta a felperes által benyújtott bizonyítékokat és azt állapította meg, hogy a felperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy az említett védjegy a használat révén az Európai Unió egészében megszerezte volna a megkülönböztető képességet (a megtámadott határozat 69. pontja). Következésképpen úgy vélte, hogy a szóban forgó védjegyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésével lajstromozták, és így azt törölni kell (a megtámadott határozat 72. pontja).

II. A felek kérelmei

- 11 A felperes, akit a Marques egyesület (a továbbiakban: beavatkozó egyesület) is támogat, azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.
- 12 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére;
 - a beavatkozó egyesületet kötelezze a saját költségeinek viselésére.
- 13 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 14 Keresetének alátámasztásaként a felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet a 207/2009 rendeletnek a rendelet 7. cikke (3) bekezdésével, valamint a bizalomvédelem és az arányosság elveivel együttesen értelmezett 52. cikkének (2) bekezdésére alapít.
- 15 E jogalapot úgy is lehet elemezni, mint két részből álló jogalapot, mivel a felperes lényegében először is azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen zárt ki számos bizonyítékot, azzal az indokkal, hogy azok a szóban forgó védjegytől eltérő megjelölésekre vonatkoztak, másodsor pedig azt állítja, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett, amikor úgy vélte, hogy nem bizonyították, hogy a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességre tett volna szert az Unió területén belüli használata eredményeként.

A. Előzetes megfontolások

- 16 Egyrészt, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) értelmében e kizáró okot akkor is alkalmazni kell, ha az csak az Unió egy részében áll fenn. Ugyanakkor a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében az említett kizáró ok nem képezi akadályát valamely védjegy lajstromozásának, ha az a bejelentésben szereplő áruk tekintetében a használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 17 Másrészt, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az európai uniós védjegyet az EUIPO-hoz benyújtott kérelem alapján törölni kell, ha azt az ugyanezen rendelet 7. cikke rendelkezéseinek megsértésével lajstromozták. Mindazonáltal, a 207/2009 rendelet 52. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha az európai uniós védjegy lajstromozására az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezések megsértésével került sor, a védjegy nem törölhető, ha védjegyként történő lajstromozását követően a lajstromozott árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban a használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 18 Tehát a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdéséből és 52. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a törlési eljárásban a lajstromozott védjegy önmagában vett megkülönböztető képességének hiánya nem vonja feltétlenül maga után e védjegy törlését, ha az a használata révén – akár a lajstromozása előtt, akár a lajstromozásának időpontja és a törlési kérelem benyújtásának időpontja között – megkülönböztető képességre tett szert (lásd ebben az értelemben: 2017. december 14-i bet365 Group kontra EUIPO – Hansen [BET 365] ítélet, T-304/16, EU:T:2017:912, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 Arra is emlékeztetni kell, hogy valamely védjegy megkülönböztető képessége – legyen az akár önmagában vett, akár használat révén szerzett megkülönböztető képesség – azt jelenti, hogy a védjegy alkalmas a védjegybejelentésben szereplő áruk adott vállalkozástól származóként történő beazonosítására, és így ezen áruknak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetésére (lásd ebben az értelemben analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 46. pont; 2002. június 18-i Philips ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 35. pont).
- 20 E megkülönböztető képességet – legyen az akár önmagában vett, akár használat révén szerzett megkülönböztető képesség – egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett közönség észlelésére tekintettel kell értékelni (lásd analógia útján: 2002. június 18-i Philips ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 59. és 63. pont; 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet, C-363/99, EU:C:2004:86, 34. és 75. pont).
- 21 A jelen esetben azon áruk – nevezetesen a ruházati cikkek, lábbelik és kalapáruk – érintett közönsége, amelyek tekintetében a szóban forgó védjegyet lajstromozták, ezen áruk Unión belüli potenciális fogyasztóinak egésze, vagyis mind a nagyközönség, mind a szakmai közönség.
- 22 E megfontolásokra figyelemmel kell a fenti 15. pontban említett egyetlen jogalap két részét vizsgálni.

B. Az egyes bizonyítékok indokolatlan kizárására alapított, első részből

- 23 A jogalap első része keretében a felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az számos bizonyítékot kizárt a vizsgálatból, azzal az indokkal, hogy azok a szóban forgó védjegytől eltérő megjelölésekre vonatkoztak. Ezen indok szerint először is a szóban forgó védjegy téves értelmezésén, másodsor pedig „a megengedett variánsokra vonatkozó szabály” téves alkalmazásán alapul. E két kifogást tehát egymás után meg kell vizsgálni.

1. A szóban forgó védjegy téves értelmezésére alapított, első kifogásról

- 24 Az első kifogás keretében a felperes, aki a beavatkozó egyesület is támogat, azt állítja, hogy annak megállapításával, hogy a szóban forgó védjegyet egy adott méretaránnyal, konkrétan a magassága és a szélessége közötti meghatározott aránnyal jelentették be, a fellebbezési tanács tévesen értelmezte e védjegyet. A felperes szerint az említett védjegy ugyanis egy „felületmintát” ábrázol, amely különféle méretekben és arányokkal is megjeleníthető, azon áruktól függően, amelyeken azt alkalmazzák. Konkrétabban, a felperes szerint a szóban forgó védjegyet alkotó három, egymástól egyenlő távolságra lévő párhuzamos sáv különféle módokon meghosszabbítható vagy elvágható, akár átlósan is. Az EUIPO vizsgálati iránymutatásaira és az azokból eredő jogos bizalomra támaszkodva hozzáteszi, hogy ő hivatkozhat arra a tényre, hogy a szóban forgó védjegy egy mintavédjegy, még akkor is, ha azt ábrás védjegyként lajstromozták.
- 25 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes és a beavatkozó egyesület érveit.
- 26 A felperes és a beavatkozó egyesület érvelésének megválaszolása érdekében először is emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 4. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 4. cikke) értelmében európai uniós védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.
- 27 Másodszer, meg kell jegyezni, hogy a lajstromozásra csak a védjegybejelentő által az EUIPO-hoz benyújtott védjegybejelentési kérelem alapján és annak korlátain belül kerülhet sor. Ebből következik, hogy az EUIPO nem veheti figyelembe a bejelentett védjegy azon jellemzőit, amelyeket a védjegybejelentési kérelemben vagy az ahhoz mellékelt iratokban nem tüntettek fel (lásd: 2015. november 25-i Jaguar Land Rover kontra OHIM [Egy autó formája] ítélet, T-629/14, nem tették közzé, EU:T:2015:878, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 E tekintetben a védjegy jellemzőit több tényezőre figyelemmel kell értékelni.
- 29 Először is, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet 1. szabálya (1) bekezdésének d) pontja és 3. szabályának (2) és (5) bekezdése (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) [jelenleg a 2017/1001 rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és az (EU) 2017/1431 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/626 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 104., 37. o.) 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 3. cikke (6)–(8) bekezdése és (3) bekezdése b) és f) pontja] értelmében, ha valamely grafikus ábrázolás vagy egy adott szín lajstromozását kéri, az európai uniós védjegybejelentésnek tartalmaznia kell a védjegy – adott esetben színes – grafikus ábrázolását.
- 30 A grafikai ábrázolhatóság követelménye különösen magának a védjegynek a meghatározására szolgál annak érdekében, hogy megállapítható legyen a védjegyjogosult számára lajstromba vett védjegy által biztosított oltalom pontos tárgya (lásd analógia útján: 2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 48. pont; 2004. június 24-i Heidelberger Bauchemie ítélet, C-49/02, EU:C:2004:384, 27. pont). Következésképpen, a védjegybejelentőnek a védjegy olyan grafikus ábrázolását kell benyújtania, amely pontosan megfelel az általa igényelt oltalom tárgyának. Ha a védjegyet lajstromozták, a védjegyjogosult többé nem igényelhet az e grafikus ábrázolás által meghatározott oltalomnál szélesebb körű oltalmat (lásd ebben az értelemben: 2017. november 30-i Red Bull kontra EUIPO – Optimum Mark [Kék és ezüst szín kombinációja] ítélet, T-101/15 és T-102/15, fellebbezett, EU:T:2017:852, 71. pont).

- 31 Ezenfelül, a 2868/95 rendelet 3. szabályának (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bejelentés „a megjelölés leírását is tartalmazhatja”. Ennélfogva, amennyiben a bejelentés leírást is tartalmaz, e leírást a grafikus ábrázolással együttesen kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2017. november 30-i Kék és ezüst szín kombinációja ítélet, T-101/15 és T-102/15, fellebbezett, EU:T:2017:852, 79. pont).
- 32 Végül, az EUIPO-nak a bejelentett védjegy megkülönböztető képességét a védjegybejelentő által bejelentési kérelmében választott védjegytypusra tekintettel kell vizsgálnia (lásd ebben az értelemben: 2016. január 21-i Enercon kontra OHIM végzés, C-170/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:53, 29., 30. és 32. pont).
- 33 Harmadszor, hangsúlyozni kell, hogy ellentétben a 207/2009 rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2017. május 18-i (EU) 2017/1431 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2017. L 205., 39. o.) (helyébe lépett a 2018/626 végrehajtási rendelet), sem a 207/2009 rendelet, sem a 2868/95 rendelet – amelyek a törlési kérelem benyújtásakor alkalmazandók voltak – nem említette a „mintavédjegyeket”, de egyébként az „ábrás védjegyeket” sem, mint külön védjegytypusokat.
- 34 Ugyanakkor, a Törvényszék – még a 2017/1431 végrehajtási rendelet hatálybalépése előtt – elismerte, hogy egy ábrás védjegyként feltüntetett megjelölés állhat szabályosan ismétlődő elemek sorozatából (lásd ebben az értelemben: 2016. november 9-i Birkenstock Sales kontra EUIPO [Egymást keresztező hullámvonalak mintájának ábrázolása] ítélet, T-579/14, EU:T:2016:650, 43., 49., 53. és 62. pont). Ily módon, a 2017/1431 végrehajtási rendelet hatálybalépéséig a mintavédjegyeket ábrás védjegyekként lehetett lajstromozni, amennyiben azok valamely képből álltak (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 19-i Fraas kontra OHIM [Világosszürke, sötétszürke, bézs, sötétvörös és barna színű négyzetminta] ítélet, T-326/10, nem tették közzé, EU:T:2012:436, 56. pont).
- 35 A jelen esetben a szóban forgó védjegyet a védjegybejelentésnek megfelelően mint ábrás védjegyet lajstromozták, a fenti 2. és 3. pontban található grafikus ábrázolás, illetve leírás alapján.
- 36 A megtámadott határozat 38. pontjában a fellebbezési tanács a szóban forgó védjegyet a következőképpen értelmezte:
- „A védjegy fehér alapon, három vékony, függőleges, párhuzamos, fekete sávból áll, amelyek magassága megközelítőleg ötszöröse a szélességüknek. Viszonylag kevés jellemzővel rendelkezik: a magasság és a szélesség (nagyjából 5:1-es) aránya, a fekete sávok közötti egyenlő szélességű fehér közök, és az a tény, hogy a sávok párhuzamosak.”
- 37 Azt kell megállapítani, hogy a szóban forgó védjegy ezen értelmezése hűen tükrözi azt a grafikus ábrázolást, amelynek alapján e védjegyet lajstromozták. Közelebbről, a fellebbezési tanács helyesen emelte ki, hogy megközelítőleg 5:1-es arány áll fenn a szóban forgó védjegy teljes magassága és teljes szélessége között. Egyébként a fellebbezési tanács helyesen vette figyelembe a párhuzamos fekete sávok egyenlő szélességét és az e sávok között található két fehér köz szélességét.
- 38 A felperes azonban kifogásolja a szóban forgó védjegy ezen értelmezését, és egyrészt úgy érvel, hogy az ábrás védjegyek a méreteik és az arányaik megjelölése nélkül is lajstromozhatók (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2014. július 10-i Apple ítélet, C-421/13, EU:C:2014:2070, 19. és 27. pont), másrészt, hogy a szóban forgó védjegy egy mintavédjegy. E körülmények alapján szerinte a szóban forgó védjegy grafikus ábrázolásának egyetlen szerepe az, hogy egy három párhuzamos, egymástól egyenlő távolságra lévő sávból álló ábrát mutasson, anélkül, hogy abból előzetesen megítélhető lenne a sávok hossza vagy azok elvágásának módja.
- 39 Ez az érvelés nem fogadható el.

- 40 Először is, azt kell megállapítani, hogy bár a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban úgy jellemezte a szóban forgó védjegyet, hogy figyelembe vette az e védjegyet alkotó különféle elemek arányait, úgy, ahogyan ez utóbbit a védjegybejelentésben ábrázolták, ugyanakkor a szóban forgó védjegyet nem azon méretarányaira való hivatkozással határozta meg, amelyekkel e védjegy egészében véve a szóban forgó árukon megjeleníthető. Ebből következik, hogy a felperes állításaival ellentétben a szóban forgó védjegy fellebbezési tanács általi értelmezése nem vonja kétségbe azt a tényt, hogy e védjegyet nem egy meghatározott méretben jelentették be.
- 41 Másodszor, a felperes elismeri, hogy a szóban forgó védjegyet jogszerűen lajstromozták ábrás védjegyként. Márpedig, a fenti 30. pontban említett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az ábrás védjegyeket főszabály szerint a grafikus ábrájukon látható arányoknak megfelelően lajstromozzák. E megállapítást nem döntheti meg a felperes által hivatkozott 2014. július 10-i Apple ítélet (C-421/13, EU:C:2014:2070, 19. és 27. pont) sem. Ezen ítélet ugyanis mindössze azt mondja ki, hogy valamely formatervezési minta védjegyként is lajstromozható, még akkor is, ha az általa ábrázolt tárgyra vonatkozóan nincsenek méretek vagy arányok feltüntetve. Az említett ítélet viszont nem jelenti azt, hogy valamely védjegy anélkül is lajstromozható, hogy meg lennének határozva magának a megjelölésnek az arányai.
- 42 Harmadszor, a felperes hiába állítja azt, hogy e védjegy nem egy közönséges ábrás védjegy, hanem egy mintavédjegy, amelynek az arányai nincsenek rögzítve.
- 43 E tekintetben, először is, sem a szóban forgó védjegy grafikus ábrázolásából, sem annak leírásából nem az derül ki, hogy e védjegy szabályosan ismétlődő elemek sorozatából állna.
- 44 Továbbá, a felperes azon állítását, hogy a szóban forgó védjegy oltalmának tárgya a három, egymástól egyenlő távolságra lévő, párhuzamos sáv alkalmazásában áll, függetlenül azok hosszától vagy elvágásuk módjától, semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztja alá. Márpedig, egyrészt, ezen állítás ellentmond a szóban forgó védjegy grafikus ábrázolásának, amelyen egy olyan megjelölés látható, amelyet teljes magasságának és teljes szélességének nagyjából 5:1-es aránya, valamint négyszögletes formája jellemez, hiszen az azt alkotó három sáv derékszögben van elvágva. Másrészt, az említett állítást nem erősíti meg a szóban forgó védjegy leírása sem, amely mindössze arra szorítkozik, hogy emlékeztet arra, hogy e védjegy „három párhuzamos, egymástól egyenlő távolságra lévő, egyenlő szélességű sávból áll”, és pontosítja, hogy e sávok „bármilyen irányban felvihetők a termékre”, anélkül, hogy feltüntetné azt, hogy a sávok hosszán lehet-e változtatni vagy hogy azok ferdén is elvághatók-e.
- 45 Végül, bár igaz, hogy a 2017/1431 végrehajtási rendelet hatálybalépése előtt az EUIPO vizsgálati iránymutatásai azt tartalmazták, hogy „a [mintát] ábrázoló védjegyek az [EUIPO] gyakorlata szerint »ábrás« védjegyeknek minősülnek”, ezen iránymutatások nem adtak e mintavédjegyeknek a fenti 34. pontban említett ítélkezési gyakorlatból következő meghatározástól eltérő meghatározást. Ugyanis, az említett iránymutatások pontosították, hogy „az ábrás védjegyek »mintavédjegyeknek« is tekinthetők, ha kizárólag szabályosan ismétlődő elemek sorozatából állnak”.
- 46 E körülményekre tekintettel azt kell megállapítani, hogy a szóban forgó védjegy egy közönséges ábrás védjegy, és nem mintavédjegy. Következésképpen, egyrészt, a fellebbezési tanács nem vétett semmiféle hibát a szóban forgó védjegy értelmezésekor, másrészt, a felperes mindenképpen alaptalanul hivatkozik a bizalomvédelem elvére, ezen értelmezés vitatása céljából.
- 47 Ebből következik, hogy az első kifogást el kell utasítani.

2. A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” téves alkalmazására alapított, második kifogásról

- 48 Második kifogása keretében a felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a „megengedett variánsokra vonatkozó szabályt”. E szabályt akként határozza meg, mint olyan íratlan szabályt, amely szerint a védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, szintén az említett védjegy használatának tekintendő. Arra hivatkozik, hogy ellentétben a fellebbezési tanács véleményével, az általa benyújtott összes bizonyíték a szóban forgó védjegy olyan alakban történő használatára vonatkozik, amely nem érinti e védjegy megkülönböztető képességét. Ennélfogva e használati formák szerinte relevánsak annak értékelése szempontjából, hogy a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességre tett-e szert.
- 49 Mielőtt megvizsgálnánk e kifogás megalapozottságát, előzetesen célszerű meghatározni a védjegyek „használatának” a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalmát.

a) A védjegyek „használatának” a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalmáról

- 50 A felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, úgy véli, hogy a védjegyek „használatának” a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalmát ugyanúgy kell értelmezni, mint a védjegyek tényleges használatának az ugyanezen rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében) szereplő fogalmát, amely bizonyos esetekben magában foglalja a védjegy olyan alakban történő használatát is, amely eltér a lajstromozott alaktól.
- 51 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatják ezen értelmezést. Ők azt állítják, hogy a „használatnak” a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében és 52. cikkének (2) bekezdésében szereplő fogalma szűkebb, mint az ugyanezen rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében szereplő „tényleges használat” fogalma. Szerintük annak bizonyításához, hogy valamely védjegy megszerezte a megkülönböztető képességet, a védjegy jogosultja kizárólag a védjegy lajstromozott alakban történő használatára hivatkozhat. Szerintük csak a jelentéktelen eltéréseket tartalmazó variációk fogadhatók el.
- 52 A figyelembe vehető védjegyhasználati formákat illetően el kell döntenie, hogy a védjegyek „használatának” a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalmát ugyanúgy kell-e értelmezni, mint a „tényleges használatnak” az ugyanezen rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében szereplő fogalmát.
- 53 E tekintetben hasznos lehet emlékeztetni arra, hogy a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 18. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja) úgy rendelkezik, hogy a lajstromozott védjegy használatának minősül „[e] védjegy olyan alakban történő használata [is], amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el”. E rendelkezésből az következik, hogy akkor is úgy kell tekinteni, hogy valamely lajstromozott védjegy tényleges használat tárgyát képezi, ha bizonyítékot terjesztenek elő e védjegy olyan alakban történő használatára vonatkozóan, amely a lajstromozott alakjától csak enyhén tér el (2007. szeptember 13-i Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet, C-234/06 P, EU:C:2007:514, 86. pont).
- 54 Megjegyzendő, hogy a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának célja – azzal, hogy nem írja elő, hogy az üzleti életben használt alaknak szigorúan meg kell egyeznie a védjegy lajstromozott alakjával – nem más, mint hogy lehetővé tegye e védjegy jogosultja számára azt, hogy a védjegy üzleti célú hasznosítása során alkalmazhassa annak variációit, amely variációk a

megkülönböztető képesség módosítása nélkül teszik lehetővé annak az érintett áruk vagy szolgáltatások forgalmazása és promóciója által támasztott követelményekhez való igazítását (2012. október 25-i Rintisch ítélet, C-553/11, EU:C:2012:671, 21. pont; 2013. július 18-i Specsavers International Healthcare és társai ítélet, C-252/12, EU:C:2013:497, 29. pont).

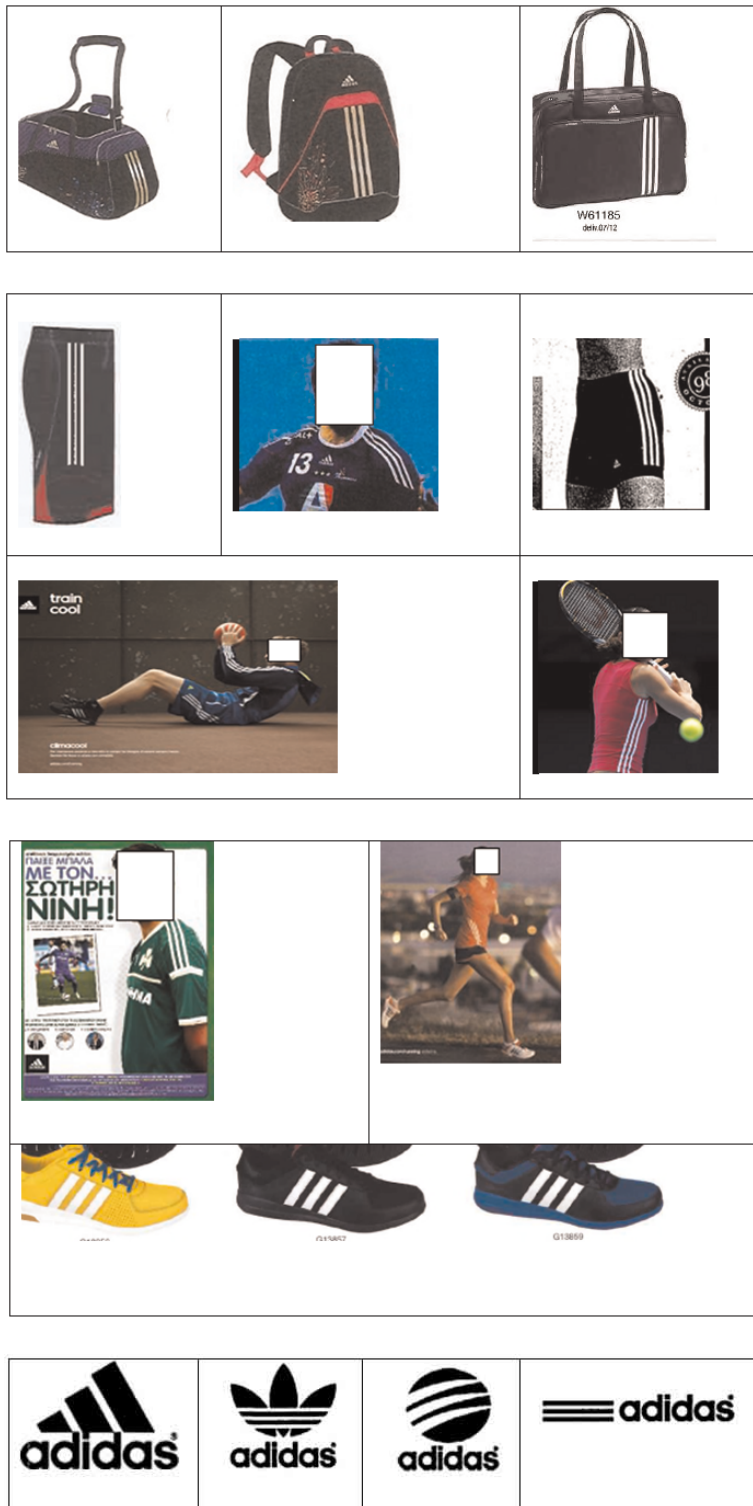
- 55 A 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése viszont, ellentétben a rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjával, nem tesz kifejezetten említést a védjegynek a bejelentett, illetve adott esetben lajstromozott alakjától eltérő formában történő használatáról.
- 56 E szövegbeli eltérésnek az a magyarázata, hogy a fenti 55. pontban említett rendelkezések eltérő logikát követnek. A 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja ugyanis csak a már lajstromozott, olyan védjegyekre alkalmazandó, amelyek megkülönböztető képessége nem vitatott. E cikk ily módon lehetővé teszi a védjegyoltalom fenntartását a használat bizonyítása révén, adott esetben az olyan használat bizonyítása révén is, amely a lajstromozott alaktól eltérő alakban történik. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése viszont abból az elgondolásból indul ki, hogy valamely, önmagában vett megkülönböztető képességgel nem rendelkező megjelölés, illetve valamely, megkülönböztető képességének hiánya ellenére tévesen lajstromozott védjegy használata bizonyos esetekben lehetővé teheti e megjelölés vagy védjegy számára, hogy azt lajstromozzák, illetve hogy továbbra is szerepelhessen a lajstromban. Másképpen fogalmazva, a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának kiindulási pontja valamely védjegy lajstromozása, és e rendelkezés hallgatólagosan a védjegy használatának ezt követő vizsgálatára utal, míg ugyanezen rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének kiindulási pontja valamely megjelölés olyan célból történő használata, amely adott esetben lehetővé teszi annak lajstromozását vagy oltalmának fenntartását.
- 57 Mindazonáltal a fenti 54. pontban említett azon igény, hogy a védjegyeken apróbb változtatásokat lehessen eszközölni azok üzleti célú felhasználása érdekében, abban az időszakban is joggal merülhet fel, amelynek során e védjegy a használata révén adott esetben éppen szert tesz a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megkülönböztető képességre.
- 58 Éppen ezért a használat szempontját nem lehet eltérő elemekre figyelemmel megítélni attól függően, hogy annak meghatározásáról van-e szó, hogy e szempont védjegyjogok keletkeztetésére vagy pedig azok fenntartására szolgál. Bár valamely megjelölés bizonyos használata révén is megszerezheti a védjegyoltalmat, az ugyanezen formában történő használatnak alkalmasnak kell lennie ezen oltalom fenntartására is. Ennélfogva, a használat formáit illetően, a valamely védjegy tényleges használatának megítélésére vonatkozó követelmények hasonlóak a valamely megjelölés lajstromozásához szükséges megkülönböztető képesség megszerzését illetően alkalmazott követelményekhez (2013. április 18-i Colloseum Holding ítélet, C-12/12, EU:C:2013:253, 33. és 34. pont; lásd még ebben az értelemben analógia útján: Kokott főtanácsnok Nestlé-ügyre vonatkozó indítványa, C-353/03, EU:C:2005:61, 24. pont).
- 59 Ebből következik, hogy valamely védjegy használatának a 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett alakjait, ideértve azokat az alakokat is, amelyek csak „[e] védjegy megkülönböztető képességét nem érintő elemekben térnek el”, nem csupán annak vizsgálatánál kell figyelembe venni, hogy az említett védjegy az említett rendelkezés értelmében véve tényleges használatát tárgyát képezte-e, hanem annak meghatározásánál is, hogy e védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése értelmében véve a használata révén szert tett-e megkülönböztető képességre.
- 60 Kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése kapcsán helytelen lenne a megkülönböztető képesség módosulásáról beszélni, annak meghatározása előtt, hogy a védjegy egyáltalán megszerezte-e ezt a képességet.

- 61 Márpedig, az ítélkezési gyakorlat korábban már kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja azokra az esetekre vonatkozik, amelyekben a megjelölést az üzleti életben olyan alakban használják, amely a lajstromozott alaktól csak elhanyagolható elemekben tér el, és így a két alak összességében egyenértékűnek tekinthető (lásd ebben az értelemben: 2015. december 15-i LTJ Diffusion kontra OHIM – Arthur et Aston [ARTHUR & ASTON] ítélet, T-83/14, EU:T:2015:974, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. szeptember 13-i hyphen kontra EUIPO – Sklyotec [Egy sokszög formája] ítélet, T-146/15, EU:T:2016:469, 27. pont).
- 62 E körülményekre tekintettel és amint azt a felperes helyesen állítja, a védjegyhasználatnak a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése értelmében vett fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely nem csupán a védjegy bejelentett vagy adott esetben lajstromozott alakban való használatára utal, hanem az olyan alakban való használatára is, amely ezen alaktól csupán elhanyagolható elemekben tér el, és ennél fogva összességében egyenértékűnek tekinthető az említett alakokkal.
- 63 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács lényegében a fenti 61. pontban említett szempontot alkalmazta. A fellebbezési tanács ugyanis megemlítette a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontját (a megtámadott határozat 30. pontja) és pontosította, hogy e rendelkezés lehetővé teszi az olyan megjelölés használatának figyelembevételét, amely a lajstromozott alaktól csak elhanyagolható elemekben tér el, és így a két megjelölés összességében egyenértékűnek tekinthető (a megtámadott határozat 32. pontja). Arra is rámutatott, hogy e rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján főszabály szerint nem volt szükség arra, a védjegyet a bizonyítékok pontosan ugyanúgy ábrázolják, mint ahogyan azt lajstromozták (a megtámadott határozat 69. pontja).

b) A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” alkalmazásáról

- 64 A felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az figyelmen kívül hagyta a „megengedett variánsokra vonatkozó szabályt” azzal, hogy – tévesen – úgy vélte, hogy először is, egy rendkívül egyszerű védjegy esetén még egy apró változtatás is jelentősen módosíthatja a védjegy lajstromozott alakjának jellemzőit, másodszer, a szóban forgó védjegy fordított színséma szerinti használata szükségszerűen megváltoztatta e védjegy megkülönböztető képességét, harmadszor, egyes bizonyítékokon egy három sáv helyett két sávból álló megjelölés látható, negyedszer pedig, a ferde sávok használata megváltoztatta az említett védjegy megkülönböztető képességét.
- 65 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 66 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a felperes érvelése alapvetően a megtámadott határozat azon részének vitatásából áll, amelyben a fellebbezési tanács azt vizsgálta, hogy a felperes által benyújtott bizonyítékokban megtalálható volt-e a szóban forgó védjegy (a megtámadott határozat 29–45. pontja). E bizonyítékok többsége katalógusokból vagy más reklámanyagokból származó olyan képekből állt, amelyeken különféle megjelölésekkel ellátott termékek voltak láthatók.
- 67 Vizsgálatának végeztével a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, akárcsak a törlési osztály, hogy a felperes által szolgáltatott ezen iratok nagy többsége nem magára a szóban forgó védjegyre vonatkozott, hanem olyan más megjelölésekre, amelyek e védjegytől jelentős mértékben eltértek (lásd többek között a megtámadott határozat 33., 42. és 69. pontját).

68 Közelebbről, a megtámadott határozat 39., 40. és 43. pontjában a fellebbezési tanács példaképpen a következő bizonyítékokat emelte ki, mint olyanokat, amelyek szerint nem voltak alkalmasak a szóban forgó védjegy használatának igazolására:

69 Ezen elemekre tekintettel meg kell vizsgálni a felperes által a megtámadott határozattal szemben megfogalmazott négy kifogást (lásd a fenti 64. pontot), majd el kell dönteni, hogy a fellebbezési tanács helyesen zárta-e ki a vizsgálatból a felperes által szolgáltatott bizonyítékokat.

1) A szóban forgó védjegy rendkívül egyszerű jellegének figyelembevételéről

- 70 A fellebbezési tanács a szóban forgó védjegyet „rendkívül egyszerűnek” minősítette, mivel e védjegy viszonylag kevés jellemzővel rendelkezik, és három párhuzamos fekete vonalból áll, négyszögletes elrendezésben, fehér alapon (a megtámadott határozat 37., 38. és 69. pontja). Úgy ítélte meg, hogy figyelemmel a szóban forgó védjegy rendkívüli egyszerűségére, még egy apró változtatás is jelentősen módosíthatja a védjegy lajstromozott alakjának jellemzőit (a megtámadott határozat 69. pontja).
- 71 E tekintetben egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem vitatja a szóban forgó védjegy rendkívül egyszerű jellegét.
- 72 Másrészt, a felperes állításaival ellentétben, azt kell megállapítani, hogy egy rendkívül egyszerű védjegy esetén még az e védjegyben eszközölt apró változtatások is nem elhanyagolható eltéréseket képezhetnek, és így a módosított alak nem tekinthető összességében egyenértékűnek az említett védjegy lajstromozott alakjával. Ugyanis, minél egyszerűbb egy védjegy, annál kevésbé rendelkezhet megkülönböztető képességgel, és az e védjegyben eszközölt bármilyen változtatás annál jobban kihat ezen alapvető jellemzőire, és ezáltal módosíthatja az említett védjegy érintett közönség általi észlelését (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2016. szeptember 13-i Egy sokszög formája ítélet, T-146/15, EU:T:2016:469, 33. és 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 73 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács nem vétett hibát a szóban forgó védjegy rendkívül egyszerű jellegének figyelembevételével.

2) A színséma megfordításának következményeiről

- 74 A fellebbezési tanács pontosította, hogy bár a szóban forgó védjegy fehér alapon három fekete sávból állt, ugyanakkor elismerhető, hogy lényegében egyenértékű azzal, mintha „három színes sávból állna, világosabb színű alapon” (a megtámadott határozat 38. pontja). A fellebbezési tanács viszont úgy vélte, hogy ki kell zárni többek között azokat a bizonyítékokat, amelyek megfordították a színsémát, vagyis azokat, amelyek fehér (vagy világos) sávok láthatók fekete (vagy sötét) alapon (a megtámadott határozat 38. és 42. pontja).
- 75 A felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, a fellebbezési tanács vélekedésével ellentétben úgy véli, hogy a szóban forgó védjegy megfordított színséma szerinti használata nem változtat e védjegy megkülönböztető képességén. A szóban forgó védjegyet ugyanis fekete-fehérben lajstromozták, anélkül, hogy külön meghatározott szint igényelték volna a tekintetében. Ebből szerinte az következik, hogy e védjegy különféle színkombinációk szerinti olyan használata, amely tiszteletben tartja az eredeti kontrasztot a három sáv és az alap között, e védjegy használatát képezi a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése és 52. cikkének (2) bekezdése értelmében véve.
- 76 E tekintetben megjegyzendő, hogy a szóban forgó védjegy egy ábrás védjegy, amely nem tartalmaz szöveget, és kevés jellegzetességgel rendelkezik (lásd a fenti 36. pontot). E jellemzők egyike a három fekete sáv fehér alapon való használata. E jellemző képezi a különleges kontraszt alapját, egyrészt a három fekete sáv, másrészt a fehér alap, valamint az e sávokat elválasztó fehér sávok között.
- 77 E körülményekre tekintettel, különös figyelemmel a szóban forgó védjegy rendkívüli egyszerűségére és a fenti 76. pontban leírt jellemző fontosságára, a színséma megfordítását – még akkor is, ha megőrzi a három sáv és a háttér közötti erőteljes kontrasztot – nem lehet elhanyagolható eltérésnek minősíteni a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjához képest.
- 78 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács megalapozottan zárta ki a nem a szóban forgó védjegyet, hanem a fekete (vagy sötét) alapon három fehér (vagy világos) sávból álló más megjelöléseket ábrázoló bizonyítékokat.

- 79 E megállapítást, amely a fenti 68. pontban bemutatott összes képre érvényes, azon két kép kivételével, amelyekeken három szorosan egymás mellett lévő fekete színű sáv látható az „adidas” szóból álló logó kíséretében, nem döntheti meg a felperes és a beavatkozó egyesület többi érve sem.
- 80 Először is, a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megközelítése ellentmond az egyes nemzeti bíróságok által elfogadott megközelítésnek, különösen két német és egy francia bíróság megközelítésének. E bíróságok szerint semmiféle következményt nem tulajdonítottak a színséma megfordításának.
- 81 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az európai uniós védjegyrendszer önálló rendszer, amelyet szabályok összessége alkot, és olyan célokat kíván szolgálni, amelyek csak e rendszer sajátjai, alkalmazásuk pedig minden nemzeti rendszertől független (2007. október 25-i Develay kontra OHIM ítélet, C-238/06 P, EU:C:2007:635, 65. pont). Következésképpen, a szóban forgó védjegyet kizárólag a vonatkozó uniós szabályozás alapján kell értékelni, és a nemzeti bíróságok által hozott határozatok semmi esetre sem kérdőjelezhetik meg a megtámadott határozat jogszerűségét (2014. október 22-i Repsol YPF kontra OHIM végzés, C-466/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2331, 90. pont; lásd még ebben az értelemben: 2008. november 12-i Lego Juris kontra OHIM – Mega Brands [Piros Lego kocka] ítélet, T-270/06, EU:T:2008:483, 91. pont).
- 82 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács által elfogadott megközelítés, a második fellebbezési tanács 2013. november 28-i határozatában e tanács által elfogadott megoldás miatt, őt „lehetetlen helyzetbe” hozza (adidas kontra Shoe Branding Europe BBVA, R 1208/2012-2. sz. ügy, 78. pont). E határozatban a második fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felperes egy másik védjegyet, amely fekete alapon fehér sávokat ábrázol, ugyanebben a formában kell alkalmazni a terméken, vagyis fehér sávokat tartalmazó, fekete négyszög alakban. A felperes szerint az említett határozat és a megtámadott határozat együttes értelmezéséből az következne, hogy ő a gyakorlatban nem használhatná sem a fehér alapon három fekete sávból álló alakot, sem a fekete alapon három fehér sávból álló alakot.
- 83 E tekintetben azt a választ kell adni, hogy a jogbiztonság és a megfelelő ügyintézés elve miatt minden egyes törlési kérelmet szigorúan és teljeskörűen kell vizsgálni, annak elkerülése érdekében, hogy a szabálytalanul lajstromozott védjegyek oltalma ne legyen fenntartható. Ezt a vizsgálatot minden egyes konkrét esetben el kell végezni. Ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei alapján alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (lásd analógia útján: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 77. pont). Ebből következik, hogy a jelen jogvitában a felperes nem hivatkozhat sikerrel olyan következményekre, amelyek számára az EUIPO-nak a szóban forgó védjegytől eltérő, valamely más megjelölésre vonatkozó másik határozatából adódhatnak. Ezenfelül, emlékeztetni kell arra, hogy a 2013. november 28-i határozatot, még ha feltételezzük is, hogy valóban a felperes által annak tulajdonított hatállyal és következményekkel járt, a 2015. május 21-i adidas kontra OHIM – Shoe Branding Europe (Cipőn található két párhuzamos sáv) ítélet (T-145/14, nem tették közzé, EU:T:2015:303) hatályon kívül helyezte.
- 84 Harmadszor, a felperes több olyan ítéletre is hivatkozik, amelyben a Törvényszék kimondta, hogy egyes védjegyek különféle színekombinációkban való használata, ideértve a megfordított színsémákat is, nem változtatja meg e védjegyek megkülönböztető képességét. Márpedig, a konkrét megoldásokat illetően, tekintettel a fenti 83. pontban említett ítélkezési gyakorlatra, egy ilyen érv nem lehet sikeres a jelen jogvitában. Egy eltérő kérdést illetően a felperes még kevésbé hivatkozhat olyan más ítéletekre, amelyekben a Törvényszék azt mondta ki, hogy bizonyos esetekben a színséma megfordítása nem képezi akadályát annak, hogy két ütköző védjegyet a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja] alkalmazásában hasonlóknak tekintsenek.

- 85 Negyedszer, a felperes és a beavatkozó egyesület arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács azon megközelítése, amely abból áll, hogy figyelembe veszi a védjegy egyszerűségének vagy komplexitásának mértékét, és a színséma megfordítása esetén a használt megjelölés egyenértékűségének hiányát állapítja meg, figyelmen kívül hagyja a 207/2009 rendelet 4. cikkében említett azon elvet, amelynek értelmében főszabály szerint bármely, grafikusán ábrázolható megjelölés európai uniós védjegyoltalom tárgyát képezheti. Szerintük e megközelítésnek az a következménye, hogy bizonyos megjelölések, például a valamely ábrából álló megjelölések, vagy azok a megjelölések, amelyeket fekete-fehérben lajstromoznak, de később eltérő alakban és eltérő színekben használnak, automatikusan kizáródnak abból az oltalomból, amelyben az európai uniós védjegyek részesülnek.
- 86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy magának a 207/2009 rendelet 4. cikkének szövege értelmében, az e rendelkezésben említett megjelölések csak akkor képezhetik európai uniós védjegyoltalom tárgyát, ha alkalmasak arra, hogy megkülönböztessék valamely vállalkozás áruit más vállalkozások áruitól. Ráadásul, a fellebbezési tanács azon megközelítése, ami abból áll, hogy a szóban forgó védjegyre jellemző sajátosságok figyelembevételével ellenőrzi, hogy az a használat révén szert tett-e megkülönböztető képességre, főszabály szerint nem képezi akadályát bizonyos típusú megjelölések európai uniós védjegyként történő lajstromozásának. Ebből következik, hogy e megközelítés nem sérti a 207/2009 rendelet 4. cikkét.
- 87 Ötödször, a felperes és a beavatkozó egyesület azokra a túlságosan komoly következményekre hivatkoznak, amelyek a fellebbezési tanács megközelítéséből a védjegyjogosultakra nézve adódhatnak. Kifejtik, hogy ha e megközelítést jóváhagynánk, a védjegyjogosultak nehezen tudnák bizonyítani, hogy védjegyeik, különösen a ruházati cikkeken elhelyezett védjegyek, a használat révén megkülönböztető képességre tettek szert, és így a gyakorlatban kénytelenek lennének szisztematikusan minden, fordított színsémájú vagy eltérő színekombinációból álló védjegyüket lajstromoztatni.
- 88 Mindenesetre, egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanácsok kötelesek a 207/2009 rendelet rendelkezéseit alkalmazni, és különösen megtagadni vagy törölni azon védjegyek lajstromozását, amelyek semmiféle megkülönböztető képességgel nem rendelkeznek, attól függetlenül, hogy ebből milyen kellemetlenségek adódhatnak a védjegyjogosultak számára. Másrészt, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja egy olyan általános érdekű célt tükröz, amely nyilvánvalóan átfedésben van a védjegy alapvető funkciójával, ami abban áll, hogy biztosítsa a fogyasztó vagy végfelhasználó számára a védjeggyel jelölt áru vagy szolgáltatás származásának beazonosíthatóságát, lehetővé téve számára azt, hogy ezen árut vagy szolgáltatást az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni a más származású áruktól és szolgáltatásoktól (2004. szeptember 16-i SAT.1 kontra OHIM ítélet, C-329/02 P, EU:C:2004:532, 27. pont; 2008. május 8-i Eurohypo kontra OHIM ítélet, C-304/06 P, EU:C:2008:261, 56. pont). Tekintettel ezen általános érdekű célra, a 207/2009 rendelet rendelkezéseinek alkalmazásából eredő következmények nem minősíthetők túlságosan komolyaknak a védjegyjogosultakra nézve. Ennélfogva a fellebbezési tanács által elfogadott megközelítés nem volt összeegyeztethetetlen az arányosság elvével.

3) A fehér alapon két fekete sávot ábrázoló képekről

- 89 A fellebbezési tanács kiemelte, hogy a felperes által benyújtott képek közül egyesek olyan megjelöléseket ábrázoltak, amelyek valójában nem három, hanem csupán két párhuzamos fekete (vagy sötét) sávból álltak, kontrasztot alkotva a fehér (vagy világos) háttérrel (a megtámadott határozat 39., 41. és 42. pontja). E megállapítás főként a fenti 68. pontban megjelenített első kilenc képre vonatkozik.
- 90 A felperes vitatja a fellebbezési tanács ezen állítását. A fellebbezési tanács ugyanis szerinte egyrészt ellentmondásba keveredett önmagával azzal, hogy e következtetést csak a benyújtott képek egy részét illetően vont le. Másrészt, a szóban forgó képek szerinte olyan megjelöléseket mutatnak, amelyek nem két fekete (vagy sötét) sávból állnak fehér (vagy világos) alapon, hanem három fehér (vagy világos) sávból fekete (vagy sötét) alapon.

- 91 E tekintetben megjegyzendő, hogy még ha el is ismernénk, amint azt a felperes állítja, hogy a szóban forgó képeken valójában fekete (vagy sötét) alapon három fehér (vagy világos) sávból álló megjelölések láthatók, akkor is azt kellene megállapítani, hogy e képek a szóban forgó védjegy olyan alakban való használatait mutatják, amelyben a színséma fordított. E körülményekre tekintettel ezen iratokat mindenesetre, a fenti 77. és 78. pontban említett okok miatt ki kell zárni a vizsgálatból.
- 92 Következésképpen az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács esetleg tévesen jegyezte meg, hogy egyes képeken két fekete (vagy sötét) sávból álló megjelölések láthatók fehér (vagy világos) alapon, nincs kihatással a megtámadott határozat jogszerűségére.

4) A ferde sávokat ábrázoló képekről

- 93 Ami a fenti 68. pontban ábrázolt tizedik képet illeti, a fellebbezési tanács kiemelte, hogy ez a kép egy olyan sportolót ábrázol, aki egy három sávból álló védjeggyel ellátott ruházati cikket visel, amelyen a sávok a szóban forgó védjegy lajstromozott alakján láthatótól eltérő szögben vannak megdöntve (a megtámadott határozat 41. pontja). Úgy vélte, hogy tekintettel e helyzetre, a szóban forgó védjegy „méretarányait” nem tartották tiszteletben (a megtámadott határozat 42. pontja).
- 94 A felperes vitatja, hogy egyes képeket ki lehet zárni a vizsgálatból pusztán amiatt, hogy az azokon ábrázolt sávok meg vannak döntve. Arra hivatkozik, hogy a sávokat a sportolók által viselt termékekre viszik fel, és azok dőlésszöge vagy iránya e sportolók mozgásától, valamint a termékek gyűrődésétől és megjelenítésétől függ. Érvelését illusztrálандó, a felperes a keresetlevelében bemutat négy képet, amelyeken mozgásban lévő sportolók láthatók, akik a három párhuzamos sávból álló védjeggyel ellátott olyan ruházati cikkeket viselnek, amelyeken e sávok nem függőlegeseknek, hanem dőlteknek tűnnek.
- 95 E tekintetben egyrészt kiemelendő, hogy a fenti 93. pontban említett és a fellebbezési tanács által kizárt képen egy olyan megjelölés látható, amelynél a színséma fordított. Ugyanez elmondható a fenti 94. pontban említett és a felperes által hivatkozott négy képre. E körülményekre tekintettel ezt az öt képet mindenesetre, a fenti 77. és 78. pontban említett okok miatt ki kell zárni a vizsgálatból.
- 96 Másrészt, a felperes nem jelöl meg egyetlen olyan képet sem, amelyen olyan három sávból álló védjegy lenne látható, amely tiszteletben tartja a színsémát, és amelyet a fellebbezési tanács kizárólag amiatt zárt volna ki vagy hagyott figyelmen kívül, mert az azokon látható sávok ferdek voltak.
- 97 Következésképpen a felperes nem róhatja fel sikeresen a fellebbezési tanácsnak azt, hogy az egyes képeket illetően azt állapította meg, hogy az azokon ábrázolt sávok ferdek voltak.

5) A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” alkalmazásáról

- 98 A felperes nem fogalmaz meg semmiféle egyéb kifogást az általa benyújtott különböző képek fellebbezési tanács általi elemzését illetően, különösen a fenti 68. pontban láthatóakat illetően.
- 99 Konkrétan, a felperes egyrészt nem kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács kizárta a fenti 68. pontban látható négy utolsó képet a vizsgálatból. E képeken olyan összetett megjelölések láthatók, amelyek az „adidas” megnevezésből képzett logóból és a három sávból álló ábrás elemből állnak, utóbbi elem pedig némelyiken egy háromszögből, egy háromlevelű lóheréből, illetve egy kör alakú formából áll. Egyébként a tárgyaláson a felperes kifejezetten elismerte, hogy e képek nem relevánsak.
- 100 Másrészt, a felperes nem vitatja azt a tényt, hogy egyes képek olyan cipők fényképeiből állnak, amelyeken egy három világos színű párhuzamos sávból álló megjelölés van elhelyezve, és e sávok egyértelműen vastagabbak és rövidebbek, mint a szóban forgó védjegy lajstromozott alakján szereplő sávok, illetve ferdén vannak elvágva. Ez különösen elmondható a fenti 68. pontban látható és a

megtámadott határozat 41. és 42. pontjában kizárt három cipő képe. Márpedig, azon felül, hogy a jelen esetben nem tartották tiszteletben a színsémát, a sávok vastagságának és szélességének, valamint elvágásuk módjának egyidejű megváltoztatása a szóban forgó védjegy fenti 36. pontban leírt több jellemzőjére is jelentősen mértékben kihat.

- 101 Így a fenti 99. és 100. pontban említett képek tehát olyan alakokban történő használatra vonatkoznak, amelyek eltérnek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjától. A konstataált eltérések nem elhanyagolható változtatásokat képeznek, és így a szóban forgó alakokban történő használat nem tekinthető olyannak, mint amely összességében egyenértékűnek lenne tekinthető a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával.
- 102 Egyébként, bár a felperes, többek között a tárgyaláson is, arra hivatkozott, hogy a szóban forgó védjegyet olyan alakban is lehet használni, amely nem tartja tiszteletben a fenti 36. és 37. pontban említett hozzávetőleg 5:1-es arányt, a megtámadott határozat indokolásából nem az derül ki, hogy a fellebbezési tanács amiatt zárta volna ki a szóban forgó védjegy egyes használati alakjait, mert azok nem tartották tiszteletben ezen arányt.
- 103 E körülményekre tekintettel, a fellebbezési tanács azon következtetése, miszerint a benyújtott képek túlnyomó részén látható megjelölések jelentős mértékben eltértek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjától, nem tűnik tévesnek. Így tehát a fellebbezési tanács helyesen tette, hogy kizárta a vizsgálatból ezeket a képeket, azzal az indokkal, hogy azok a szóban forgó védjegytől eltérő megjelölésekre vonatkoztak. Következésképpen, a felperes nem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy megsértették a „megengedett variánsokra vonatkozó szabályt”.
- 104 Ennélfogva, a második kifogást, és ennek következtében az egyetlen jogalap első részét teljes egészében el kell utasítani.

C. A megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésére vonatkozó értékelés során vétett hibára alapított, második részről

- 105 A jogalap második része keretében a felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett azzal, hogy úgy vélte, a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó védjegy az Unióban folytatott használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 106 A felperes arra hivatkozik, hogy ő igen sok bizonyítékot nyújtott be, amelyeket átfogóan kell értékelni, az azokon látható sávok színétől, hosszáról és dőlésszögétől függetlenül. E bizonyítékok szerint alátámasztják a „három, egymástól egyenlő távolságra lévő, párhuzamos sávból álló védjegy” intenzív használatát, valamint e védjegynek az érintett közönség körében való ismertségét, illetve azt a tényt, hogy e közönség azt a felperes áruit jelölő megjelölésként fogja fel. E bizonyítékot az Unió területének egészére vonatkozóan szolgáltatották, és ez azokról a bizonyítékokról is elmondható, amelyek kizárólag a szóban forgó védjegy lajstromozott alakját ábrázolják.
- 107 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy annak bizonyításához, hogy a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességre tett szert, a felperes nem hivatkozhat az összes olyan bizonyítékra, amely három, egymástól egyenlő távolságra lévő, párhuzamos sávból álló védjegyet ábrázol. A jogalap első részére adott válaszból ugyanis az következik, hogy a releváns bizonyítékoknak csak azok a bizonyítékok tekinthetők, amelyek a szóban forgó védjegyet annak lajstromozott alakja szerint ábrázolják, vagy ennek hiányában, legalább összességében azzal egyenértékűnek vehető alakban, ami kizárja azokat a használati alakokat, amelyeknél megfordították a színsémát, vagy amelyek nem tartják tiszteletben a szóban forgó védjegy más, alapvető jellemzőit.

- 108 E körülményekre tekintettel, első lépésben azt kell meghatározni, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelte-e a felperes által annak megállapítása érdekében hozzá benyújtott különféle bizonyítékok relevanciáját, hogy a szóban forgó védjegyet használták, és az megkülönböztető képességre tett szert. Második lépésben a benyújtott bizonyítékok egészére tekintettel azt kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte-e úgy, hogy e bizonyítékokat nem a földrajzilag releváns terület, azaz nem az Unió területe tekintetében szolgáltatották.

1. A benyújtott bizonyítékok releváns jellegéről

- 109 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, egy védjegy használata révén szerzett megkülönböztető képessége megítélésénél tekintetbe vehető többek között a védjegy által elfoglalt piaci részesedés, a védjegy használatának intenzitása, földrajzi terjedelme és időtartama, a vállalkozás által a védjegy promóciója céljából megvalósított beruházások jelentősége, az érdekelt körök azon hányada, akik a védjegynek köszönhetően úgy azonosítják az árukat és szolgáltatásokat, mint egy adott vállalkozástól származókat, továbbá a kereskedelmi és iparkamaráktól vagy egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatok (1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 51. pont; 2002. június 18-i Philips ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 60. pont).
- 110 A védjegy által elfoglalt piaci részesedés, akárcsak a szóban forgó áruk piacának reklámvolumenéből való részesedés, amelyet egy védjegy promóciója céljából megvalósított reklámberuházások mutatnak, szintén releváns adatok lehetnek annak megítélésénél, hogy a védjegy használata révén megszerezte-e a megkülönböztető képességet (2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 76. és 77. pont).
- 111 A fenti 109. és 110. pontban említett bizonyítékokat átfogóan kell értékelni (1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 49. pont; 2005. július 7-i Nestlé ítélet, C-353/03, EU:C:2005:432, 31. pont).
- 112 Ha e bizonyítékok alapján az érdekelt körök, vagy legalábbis azok egy jelentős része a védjegynek köszönhetően úgy azonosítja az árut, mint egy adott vállalkozástól származót, abból azt a következtetést kell levonni, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdése által megkövetelt feltétel teljesül (lásd analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 52. pont).
- 113 A jelen esetben a felperes által szolgáltatott bizonyítékok több kategóriára oszthatók, nevezetesen először is a jogalap első részének vizsgálatakor már említett képekre, másodszor, az üzleti forgalomra vonatkozó adatokra, illetve marketing- és reklámköltségekre, harmadszor a piackutatásokra, negyedszer pedig az egyéb bizonyítékokra.

a) A képekről

- 114 A felperes által szolgáltatott képek elemzése meglehetősen kétséssé teszi ezen iratok relevanciáját.
- 115 A jogalap első részének vizsgálatából ugyanis először is az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen zárta ki a felperes által az EUIPO-hoz benyújtott képek túlnyomó többségét, azzal az indokkal, hogy e képek – amelyek többek között a megtámadott határozatban is szerepelnek – olyan megjelölésekre vonatkoztak, amelyek összességében nem voltak egyenértékűek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával.
- 116 Igaz, amint a fenti 106. pontban is megállapításra került, hogy a felperes azt állítja, hogy ő „igen sok” olyan bizonyítékot benyújtott, többek között a Törvényszékhez is, amely a szóban forgó védjegyet „pontosan úgy” vagy „majdnem ugyanúgy”, ugyanolyan „méretarányokkal” ábrázolja, mint e védjegy lajstromozott alakja.

- 117 Mindenesetre, a keresetlevél mellékleteként benyújtott iratokból nem az derül ki, hogy azok jelentős számú olyan bizonyítékot tartalmaznának, amelyek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával összességében egyenértékű megjelöléseket ábrázolnának. Márpedig egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes az EUIPO-hoz megközelítőleg 12 000 oldalnyi bizonyítékot nyújtott be, másrészt, hogy mind a törlési osztály, mind a fellebbezési tanács felrótta számára, hogy nem magának a szóban forgó védjegynek a használatára vonatkozóan nyújtott be bizonyítékokat. Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a Törvényszék előtti eljárásban a felperes nem jelölte meg pontosan, hogy az EUIPO előtti eljárásban benyújtott képek közül melyek azok, amelyek lehetővé teszik a bejelentett védjegy lajstromozott alakban vagy összességében véve azzal egyenértékű alakban való használatának bizonyítását.
- 118 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács által kizárt képek közül némelyek – például a fenti 68. pontban látható első három kép – egy háromsávós védjegyet ábrázolnak, amely sporttáskákon van elhelyezve, amely áruk nem képezik részét a szóban forgó áruknak. Ily módon, tekintettel a fenti 20. pontban említett ítélkezési gyakorlatra, ezek a bizonyítékok semmiképpen sem relevánsak.
- 119 Harmadszor, bár igaz, hogy a felperes által benyújtott képek némelyike megfelel a szóban forgó védjegynek, és így alkalmas e védjegy bizonyos mértékű használatának bizonyítására, ezek a képek mindenesetre, egyéb bizonyítékok hiányában, nem nyújtanak semmiféle információt e használat jelentőségére és időtartamára vonatkozóan, legfeljebb csak az említett használatnak az e védjegy érintett közönség általi észlelésére gyakorolt hatására. Következésképpen, az említett képek nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy e használat elegendő volt ahhoz, hogy az érintett közönség egy jelentős része a szóban forgó védjegynek köszönhetően úgy azonosítsa az árut, mint egy adott vállalkozástól származó árut.

b) Az üzleti forgalomra, valamint a marketing- és reklámköltségekre vonatkozó adatokról

- 120 A felperes többek között benyújtott az EUIPO-hoz egy eskü alatt tett nyilatkozatot, amely az „adidas márkanév”, illetve a „háromsávós védjegyet” mutatja be, és amely az Unió mind a 28 tagállama tekintetében adatokat tartalmaz a felperes által irányított vállalkozás üzleti forgalmára, valamint e vállalkozás által eszközölt marketing- és reklámköltségek összegére vonatkozóan. Ezen eskü alatt tett nyilatkozatban pontosítják, hogy a vállalkozás által értékesített áruk mindegyike el van látva a „háromsávós védjeggyel”, és hogy reklámeszközeinek nagy része ezt a védjegyet ábrázolja. E nyilatkozat ezenfelül információkat szolgáltat az „adidas márkanév” egyes tagállamokbeli – nevezetesen németországi, franciaországi, lengyelországi és egyesült királysági – piaci részesedését illetően is. Másfelől, ismerteti a felperes szponzori tevékenységét is, amelyet sportesemények és sportversenyek keretében végez.
- 121 A törlési osztályhoz hasonlóan, a fellebbezési tanács is elismerte az eskü alatt tett nyilatkozatban szereplő számadatok „lenyűgöző” jellegét (a megtámadott határozat 46. pontja). E tekintetben nem fér semmi kétség ahhoz, hogy a felperes védjegyeinek némelyikét intenzív és tartós jelleggel használta az Unióban, és jelentős ráfordításokat eszközölt ez utóbbiak promóciójára.
- 122 Ugyanakkor a fellebbezési tanács helyesen jegyezte meg, hogy nem lehetett összefüggést megállapítani a felperes által szolgáltatott számadatok és a szóban forgó védjegy között, valamint ezen adatok és a szóban forgó áruk között (a megtámadott határozat 46. és 70. pontja).
- 123 A felperes által szolgáltatott számadatok ugyanis a vállalkozás tevékenységének egészére vonatkoznak, minden árura és minden védjegyre vegyesen. Magukban foglalják tehát egyrészt az olyan, nem releváns áruk értékesítését és promócióját is, mint például a sporttáskák (lásd a fenti 118. pontot), másrészt olyan áruk értékesítését és promócióját is, amelyek kizárólag a szóban forgó védjegytől eltérő megjelölésekkel vannak ellátva.

- 124 Egyébként a felperes által az EUIPO előtti eljárásban a sportmarketingre és a reklámeszközökre vonatkozóan szolgáltatott és a keresetlevélben átvett vagy e keresetlevél mellékleteként bemutatott példák többsége olyan háromsávós megjelöléseket ábrázol, amelyek többek között a színséma megfordítása miatt, összességében véve nem egyenértékűek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával.
- 125 E körülményekre tekintettel az üzleti forgalomra vonatkozó adatok, valamint a marketing- és reklámköltségek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó védjegyet használták, és hogy az a használata révén megkülönböztető képességre tett szert.

c) A piackutatásokról

- 126 A felperes benyújtott az EUIPO-hoz 23 piackutatást, amelyeket 1983 és 2011 között végeztek Németországban, Észtországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Hollandiában, Romániában, Finnországban, Svédországban és az Egyesült Királyságban.
- 127 A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy mivel a felperes által benyújtott piackutatások egy bizonyos része nem a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjára vonatkozott, e kutatások nem voltak relevánsak annak megállapítása szempontjából, hogy a szóban forgó védjegy használata révén az érintett tagállamok területén szert tett-e megkülönböztető képességre (a megtámadott határozat 48–50. pontja).
- 128 E tekintetben a felperes által az EUIPO-hoz benyújtott piackutatásokat illetően két kategória különíthető el.
- 129 Először is, fontos megjegyezni, hogy a Törvényszék előtti eljárásban a felperes 5 piackutatást említett meg kifejezetten, illetve nyújtott be ismételt, amelyek 2009 és 2011 között készültek Németországban, Észtországban, Spanyolországban, Franciaországban és Romániában. E piackutatásokat azonos módszertant követve végezték el, a fenti 2. pontban ábrázolttal azonos grafikus ábra alapján. E piackutatások többek között lehetővé teszik, egy kérdőív alapján, a szóban forgó védjegy „megkülönböztető képessége mértékének” megállapítását, amely mértéket úgy definiálnak, mint az e védjegyet mint egyetlen vállalkozástól származóként észlelő, megkérdezett személyek arányát, amikor azt sportruházati cikkek vagy sportfelszerelések tekintetében használják. Az említett piackutatások következtetése szerint a megkülönböztető képesség ezen mértéke a nagyközönség körében Németországban 57%, Észtországban 48,3%, Spanyolországban 47,1%, Franciaországban 52,0%, Romániában pedig 30,6%. A szakmai közönség körében, amely sportruházati cikkeket vagy sportfelszereléseket vásárol vagy használ, a megkülönböztető képesség mértéke magasabb, Németországban 63,5%, Észtországban 52,4%, Spanyolországban 62,7%, Franciaországban 62,7%, Romániában pedig 43,2%.
- 130 Ily módon, a fenti 129. pontban említett öt piackutatásból az derül ki, hogy egyrészt azok a szóban forgó védjegy lajstromozott alakban történő használatára vonatkoznak, másrészt, hogy azok konkrétan e védjegynek az érintett közönség általi észlelését mérik fel. Egyébként, sem a fellebbezési tanács, sem az EUIPO, sem a beavatkozó fél nem vitatták az e piackutatások elvégzésénél alkalmazott módszert. Ebből következik, hogy az említett piackutatások főszabály szerint releváns elemeket tartalmaznak annak megállapításához, hogy a szóban forgó védjegy a használata révén megkülönböztető képességre tett szert.
- 131 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a fenti 129. pontban említett öt piackutatás elvégzésekor a résztvevőket előzetesen megkérdezték arról, hogy korábban találkoztak-e már e védjeggyel sportruházati cikkek és sportfelszerelések kapcsán. Tekintettel arra, hogy a felperes ragaszkodik ahhoz, hogy a szóban forgó védjegyet sporttevékenység és sportversenyek kapcsán használja, nem zárható ki, hogy ezen előzetes kérdés megfogalmazása megkönnyítette a megkérdezett személyek számára

gondolatban e védjegynek egy meghatározott vállalkozáshoz való társítását. E körülményekre tekintettel, figyelemmel a szóban forgó árukra, a fenti 129. pontban említett piackutatások relevanciáját némileg árnyalni kell.

- 132 Másodszer, megjegyzendő, hogy írásbeli beadványaiban a felperes mindössze arra szorítkozik, hogy utal 18 másik piackutatásra, amelyet korábban az EUIPO-hoz benyújtott, és jelzi, hogy a fellebbezési tanács azokat indokolás nélkül kizárta a vizsgálatból.
- 133 Márpedig meg kell jegyezni, hogy e 18 piackutatást olyan megjelölések tekintetében végezték el, amelyek összességében véve nem tekinthetők egyenértékűeknek a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával, többek között a színséma megfordítása vagy a szóban forgó védjegy más alapvető jellemzőinek – mint például a sávok számának – megváltoztatása miatt.
- 134 Ily módon, egyes kutatások – mint például a Németországban 1983-ban, a Spanyolországban 1986-ban, 1991-ben, 2008-ban és 2009-ben, Franciaországban 2011-ben, Olaszországban 2009-ben, Finnországban 2005-ben, Svédországban 2003-ban és az Egyesült Királyságban 1995-ben elvégzettek – két, három vagy négy párhuzamos sávból álló, cipőkön elhelyezett megjelölésekre vonatkoznak. E sávok, amelyek változó hosszúságúak, szélességűek és színűek, mindig speciális módon vannak elhelyezve a cipőkön, átlósan elvágva (lásd például a fenti 68. pontban szereplő és a fenti 100. pontban említett három képet).
- 135 Más piackutatások, amelyeket 2001-ben és 2004-ben Németországban, 1995-ben Spanyolországban, 2004-ben és 2009-ben Olaszországban, illetve 2004-ben Hollandiában végeztek, két vagy három fehér sávból álló megjelöléseket ábrázolnak, fekete színű ruházati cikkeken elhelyezve. A 2004-ben Hollandiában végzett kutatás ezenfelül olyan védjegyekre vonatkozik, amelyek két fekete sávból állnak, fehér színű ruházati cikkeken elhelyezve. Ráadásul, e kutatások közül több is az ábrázolt megjelölések használata által keltett összetéveszthetőség fennállására vonatkozik, és nem azoknak a használat révén szerzett megkülönböztető képességére.
- 136 Végül, egyes piackutatások tárgya, amelyeket 1984-ben Németországban és 1991-ben Spanyolországban végeztek, nem valamely ábrás védjegy grafikus megjelenítése, hanem csupán a „három sáv” kifejezés volt német és spanyol nyelven.
- 137 E körülményekre tekintettel a felperes nem megalapozottan kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács kizárta a fenti 132–136. pontban említett 18 piackutatást a vizsgálatból.

d) Az egyéb bizonyítékokról

- 138 A felperes ezenfelül benyújtott számos más bizonyítékot az EUIPO előtti eljárásban, majd a Törvényszék előtti eljárásban, többek között nemzeti bíróságok határozatait, illetve sajtókivonatokat, amelyek „háromsávos védjegyének” jóhírnevét tanúsítják.
- 139 Ugyanakkor, a jogalap második része keretében a felperes nem hivatkozik kifejezetten éppen ezekre a bizonyítékokra. Különösen nem jelöli meg, hogy mely nemzeti bírósági határozatok és mely sajtókivonatok lennének relevánsak a fellebbezési tanács értékelésének megdöntésére, a megkülönböztető képességnek a szóban forgó védjegy használata révén való megszerzését illetően.
- 140 Igaz, hogy a jogalap első része keretében a felperes egyrészt két német bíróság által hozott határozatra hivatkozik, másrészt egy francia bíróság által hozott határozatra, amelyet fellebbezést követően helybenhagytak. E határozatok, amelyekre a fenti 80. pontban már hivatkoztunk, és amelyeket a keresetlevél A.8. melléklete tartalmaz, elismerték a felperes védjegyeinek jóhírnevét, és ennél fogva megkülönböztető képességét, valamint azok tényleges használatát.

141 Mindenesetre egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a két német bíróság határozata általános jelleggel hivatkozik a felperes „háromsávós védjegyeire”, másrészt, hogy a francia bíróság határozatát egy három fehér sávból álló védjegyre vonatkozóan hozták, amely cipőkre van helyezve és kontrasztot alkot a fekete háttérrel. Következésképpen, mivel nem olyan alakban való használatra vonatkoznak, amely egyenértékűnek lenne tekinthető a szóban forgó védjegy lajstromozott alakjával, e határozatok nem relevánsak annak bizonyítása szempontjából, hogy e védjegy a használat révén megkülönböztető képességre tett szert.

2. A szóban forgó védjegy használatának igazolása és megkülönböztető képességének használat révén történő megszerzése az Unió egészében

¹⁴² Emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése) értelmében az európai uniós védjegyoltalom egységes, és az Unió egész területén azonos hatállyal rendelkezik.

¹⁴³ Az európai unió védjegy egységes jellegéből az következik, hogy a lajstromozhatósághoz a megjelölésnek vagy önmagában rejlő vagy használat révén megszerzett megkülönböztető képességgel kell rendelkeznie az Unió egészében (2018. július 25-i Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 68. pont).

144 Ebből következik, hogy ami az olyan védjegyeket illeti, amelyek nem rendelkeznek önmagukban vett megkülönböztető képességgel a tagállamok egészében, e rendelkezés értelmében csak akkor lajstromozhatók, ha azok tekintetében bizonyítják, hogy a használat révén az Unió területének egészén megkülönböztető képességre tettek szert (lásd: 2018. július 25-i Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

¹⁴⁵ Kétségtől, noha igaz, hogy azt, hogy valamely védjegy használat révén megkülönböztető képességet szerzett, az Unió azon része tekintetében kell bizonyítani, amelyben nem rendelkezett önmagában vett megkülönböztető képességgel, túlzás lenne megkövetelni, hogy a megkülönböztető képesség ezen megszerzését valamennyi, külön-külön tekintetbe vett tagállam tekintetében bizonyítsák (lásd: 2018. július 25-i Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services   t  let, C-84/17 P, C-85/17 P   t C-95/17 P, EU:C:2018:596, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

146 Ugyanis a 207/2009 rendelet egyik rendelkezése sem írja elő, hogy a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzését minden egyes tagállam tekintetében külön-külön bizonyítani kellene. Ennélfogva nem zárható ki, hogy az adott megjelölés megkülönböztető képességének használat révén történő megszerzésére vonatkozó bizonyítékok több tagállam vagy akár az Unió egésze tekintetében is relevánsak (2018. július 25-i Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 80. pont).

147 Többek között lehetséges, hogy egyes áruk vagy szolgáltatások tekintetében a gazdasági szereplők több tagállamra kiterjedően végzik tevékenységüket ugyanazon forgalmazási hálózaton belül, és e tagállamokat, különösen marketingstratégiájuk szempontjából, úgy kezelik, mintha azok egyetlen nemzeti piacot képeznének. Ilyen esetben valamely megjelölés ilyen határokon átnyúló piacon történő használatára vonatkozó bizonyítékok az összes érintett tagállamot illetően relevánsak lehetnek (2018. július 25-i Sociétés des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 81. pont).

- 148 Ugyanez elmondható akkor is, ha a két tagállam közötti földrajzi közelség, kulturális vagy nyelvi rokonság folytán az egyik tagállam érintett közönsége kellőképpen ismeri a másik tagállam nemzeti piacán jelenlévő árukat vagy szolgáltatásokat (2018. július 25-i *Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services* ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 82. pont).
- 149 E megfontolásokból az következik, hogy bár valamely, az Unió összes tagállamában önmagában megkülönböztető képességgel nem rendelkező védjegynek a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján történő lajstromozásához nem szükséges, hogy e védjegy megkülönböztető képességének használat révén történt megszerzését minden egyes tagállam tekintetében külön bizonyítsák, a szolgáltatott bizonyítékoknak alkalmasaknak kell lenniük e képességnek az Unió tagállamai egészében történt megszerzésének alátámasztására (2018. július 25-i *Société des produits Nestlé és társai kontra Mondelez UK Holdings & Services* ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 83. pont). Ugyanez elmondható valamely lajstromozott védjegy oltalmának ugyanezen rendelet 52. cikkének (2) bekezdése alapján való fenntartását illetően is.
- 150 A jelen esetben nem vitás, hogy a szóban forgó védjegy az Unió egészében híján van az önmagában vett megkülönböztető képességnek. A fellebbezési tanács így helyesen tette, hogy megvizsgálta azt, hogy e védjegy vajon az érintett közönség körében az Unió területének egészén szert tett-e megkülönböztető képességre (lásd a megtámadott határozat 22. pontját).
- 151 Azt kell megállapítani, hogy a felperes által benyújtott és a fenti 114–141. pontban vizsgált bizonyítékok között az egyedüli olyan bizonyítékok, amelyek némileg relevánsnak tekinthetők, a fenti 129–131. pontban elemzett öt piackutatás.
- 152 Márpedig e kutatásokat csak öt tagállamban végezték el, és így azok nem fedik le az Unió területének egészét.
- 153 Ugyanakkor a felperes, akit a beavatkozó egyesület is támogat, azon ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amely szerint egyáltalán nem követelmény, hogy minden egyes tagállam tekintetében ugyanolyan típusú bizonyítékokat szolgáltatassanak (2009. október 28-i *BCS kontra OHIM – Deere* [Zöld és sárga szín kombinációja] ítélet, T-137/08, EU:T:2009:417, 39. pont; 2016. december 15-i *Mondelez UK Holdings & Services kontra EUIPO – Société des produits Nestlé* [Egy csokoládétábla formája] ítélet, T-112/13, nem tették közzé, EU:T:2016:735, 126. pont). A felperes arra hivatkozik, hogy ő minden egyes tagállam tekintetében szolgáltatott egyéb bizonyítékokat, többek között üzleti forgalmára, valamint a szóban forgó védjegy promóciójára fordított befektetések összegére vonatkozóan. Ezen iratok szerint bizonyítják, hogy a szóban forgó védjegyet a különböző tagállamokban hasonló módon használták, és hogy ennek következtében minden tagállam nemzeti piaca hasonló egymáshoz. Ennélfogva, átfogóan értékelve, az általa szolgáltatott különféle bizonyítékok szerint lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a szóban forgó védjegy a használat révén az Unió területének egészén megkülönböztető képességre tett szert.
- 154 Ez az érvelés nem fogadható el.
- 155 A felperes ugyanis a fenti 129. és 151. pontban említett öt piackutatás kivételével egyrészt nem jelöl meg egyetlen releváns bizonyítékot sem. Következésképpen, a felperes nem támasztja alá, hogy releváns bizonyítékokat nyújtott volna be az említett piackutatások által nem lefedett 23 tagállam tekintetében.
- 156 Másrészt, az üzleti forgalmára, valamint marketing- és reklámköltségeire vonatkozó azon adatok pusztá benyújtása, amelyeket tagállamonként külön-külön gyűjtöttek össze, nem elegendő a különféle tagállamokból összetevődő transznacionális piac vagy piacok meglétének alátámasztására. A felperes különösen nem bizonyítja, hogy akár a terjesztési hálózatok megszervezése és a gazdasági szereplők marketing-stratégiája miatt, akár az érintett közönség ismeretei miatt, a fenti 129. és 151. pontban

említett piackutatásokkal nem érintett 23 tagállam nemzeti piaca összehasonlítható lenne annak az öt tagállamnak a nemzeti piacával, amelyekben e kutatásokat elvégezték. Egyébként bár a felperes a szóban forgó védjegy használatának bizonyítása céljából arra körülményre hivatkozik, hogy ő európai és nemzetközi szintű sportversenyeket szponzorál, szponzori tevékenységére alapított ezen érvével azonban nem állítja és nem is bizonyítja, hogy a különféle tagállamok piaci összehasonlíthatók lennének.

- 157 Következésképpen, még ha el is ismernénk, hogy azok teljes mértékben relevánsak, a fenti 129. és 151. pontban említett öt piackutatás eredményei akkor sem ültethetők át a tagállamok egészére, és nem is egészíthetők ki vagy erősíthetők meg a felperes által hivatkozott egyéb bizonyítékokkal azon tagállamokra vonatkozóan, amelyeket az említett piackutatások nem érintettek.
- 158 E körülményekre tekintettel, a felperes által benyújtott különféle bizonyítékok, még ha átfogóan értékelnénk is őket, egyrészt nem teszik lehetővé a szóban forgó védjegynek az Unió területének egészén történő használatának bizonyítását, másrészt semmiképpen sem elegendőek annak bizonyítására, hogy e használatot követően a szóban forgó védjegy alkalmassá vált volna arra, hogy e terület egészén azokat az árukat azonosítsa, amelyek tekintetében azt lajstromozták, és így megkülönböztesse ezen árukat a más vállalkozásoktól származó áruktól.
- 159 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács nem vétett értékelési hibát azzal, hogy úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó védjegy a használata révén az Unió területének egészén szert tett megkülönböztető képességre.
- 160 Ennélfogva a jogalap második részét, és ennek következtében az egyetlen jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 161 A fentiekből az következik, hogy a keresetet el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 162 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 163 A jelen ügyben a felperest, mivel pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül az utóbbiak részéről felmerült költségek viselésére.
- 164 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben a beavatkozó egyesület maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az adidas AG-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és a Shoe Branding Europe BVBA részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Marques maga viseli saját költségeit.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. június 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei	2
II. A felek kérelmei	4
III. A jogkérdésről	4
A. Előzetes megfontolások	5
B. Az egyes bizonyítékok indokolatlan kizárására alapított, első részről	5
1. A szóban forgó védjegy téves értelmezésére alapított, első kifogásról	6
2. A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” téves alkalmazására alapított, második kifogásról	9
a) A védjegyek „használatának” a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalmáról	9
b) A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” alkalmazásáról	11
1) A szóban forgó védjegy rendkívül egyszerű jellegének figyelembevételéről	13
2) A színséma megfordításának következményeiről	13
3) A fehér alapon két fekete sávot ábrázoló képekről	15
4) A ferde sávokat ábrázoló képekről	16
5) A „megengedett variánsokra vonatkozó szabály” alkalmazásáról	16
C. A megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésére vonatkozó értékelés során vétett hibára alapított, második részről	17
1. A benyújtott bizonyítékok releváns jellegéről	18
a) A képekről	18
b) Az üzleti forgalomra, valamint a marketing- és reklámköltségekre vonatkozó adatokról ..	19
c) A piackutatásokról	20
d) Az egyéb bizonyítékokról	21
2. A szóban forgó védjegy használatának igazolása és megkülönböztető képességének használat révén történő megszerzése az Unió egészében	22
IV. A költségekről	24